

ŠKOLÁČEK

Číslo 1, ročník 2022, vydává Základní škola J. J. Ryby, Rožmitál p. Tř.

Okénko školy

Milí čtenáři,
na stránkách novin se setkáváme v období, kdy máme již celou řadu školních aktivit za sebou. Velmi nás potěšilo, s jakým nasazením začal pracovat žákovský parlament i jeho předsednictvo. Podařilo se mu zorganizovat demokratické volby, ocenění žáků za první školní soutěže.

V polovině září proběhl adaptační kurz žáků šestých tříd, tradiční Den pro zdraví a první exkurze. O dalších školních akcích se dočtete na následujících stránkách...

Přeji Vám, nejen v tomto období začátku školního roku, hodně zdraví, ohleduplnosti, přátelství a pohody.
Krásné podzimní dny

Mgr. Eliška Moravcová

Slovo z redakce

V letošním školním roce jsme se rozhodli obnovit vydávání školních novin. Mohlo by se zdát, že jde pouze o navázání na minulou tradici a obnovu něčeho, na co jsou čtenáři školních novin zvyklí.

Školní noviny jsou však novinkou hned z několika ohledů. Na první pohled nápadnou změnou je již samotné zpracování elektronickou formou. Noviny se budou skládat z prací žáků naší školy, ať již literárních, publicistických, tak ale i těch výtvarných, které se pokusíme kvalitně zdigitalizovat. Příspěvky samotných učitelů budou jen výjimkou.

Doufáme, že se Vám, milí čtenáři, naše práce bude líbit a s radostí se začtete i do dalších čísel. Školní noviny budou vycházet na konci každého měsíce. Své náměty, připomínky či inzeráty můžete zasílat na emailovou adresu redakce (uvedeno v tiráži na konci novin) či se přímo obracet na mě ve škole. Pro články je pak určena přímo složka, do které se v rámci školní sítě dostanou vyučující.

Za školní noviny

Mgr. Eliška Moravcová

Zahájení školního roku

Ve čtvrtek 1. září 2022 jsme před budovou školy J. J. Ryby slavnostně přivítali nový školní rok 2022-2023, který bude ve znamení celoročního projektu „Škola – místo setkávání a vzájemné spolupráce“. Do školních lavic zasedlo 49 prvňáčků, celkem škola čítá na začátku školního roku 464 žáků.

Den s třídním učitelem

Tradičně žáci tráví druhý den nového školního roku se svými třídními učiteli. Žáci si v jeho průběhu volí třídní samosprávu, své zástupce do žakovského parlamentu a ekotýmu. Třídní učitelé opět s žáky procházejí školní řád, připomínají jim jejich práva a povinnosti, poučují o bezpečnosti. Příjemným zpestřením dne byly také pro žáky různé hry a aktivity na stmelení třídního kolektivu, některé třídy navštívily v Podbrdském muzeu interaktivní výstavu Retrogaming přibližující počátky výpočetní techniky u nás.

Ze školního parlamentu

Náš školní parlament Rybičky už od začátku září pilně pracuje. Pro naše spolužáky jsme vymysleli fotografickou soutěž na téma houby. Do konce září mohli fotit ty nejoriginálnější houby, které našli. A 20. září se zapojili do Dnu v zelené nebo maskáčové a pomohli tak vyhrát třídě nějakou odměnu. Na říjen plánujeme, už tradiční, pochod k mohyle J.J. Ryby. A jelikož k podzimu patří draci, plánujeme i Drakiádu. Jsme moc rádi, že jsme dokázali zařídit zrcadla na klučičí záchody a zámky na záchody na první stupeň. A jako každý rok máme spoustu nových členů, hlavně z pátých ročníků. Jsme rádi, že mladší spolužáci mají zájem o místa v parlamentu.

Den v maskáčovém vyhráli žáci 1. B a 9. B.

Foto ilustrační

Ekospojky

Dne 16.6.2022 se účastnilo 6 nejaktivnějších členů ekospojek (Michaela Homulková z 9.A, Jakub Šimonovský z 9.B, Václav Kubiš z 8.B, Monika Bímonová a Barbora Bernášková obě ze 6.A a Šimon Hrdina ze 4.A) v doprovodu koordinátora za environmentální výchovu Mgr. Františka Matějky, slavnostního převzetí mezinárodního titulu Ekoškola v Brožíkově sále na Staroměstské radnici v Praze. Slavnostnímu převzetí mezinárodní certifikace Zelené cesty programu Ekoškola platnou na tříleté období předcházela úspěšný audit, který na naší škole proběhl po 4 letech dne 25.4.2022.

Po slavnostním ceremoniálu jsme absolvovali cca 45minutovou prohlídku Staroměstské radnice. Měli jsme možnost obdivovat krásu historických sálů (Brožíkův, Jiříkův, radniční) i gotickou kapli s vyhlídkou na apoštoly. Po skončení prohlídky jsme se přesunuli ze Staroměstského náměstí na Václavské náměstí, odkud jsme po krátkém občerstvení pokračovali v prohlídce Národního muzea. Z Nové budovy Národního muzea jsme zamířili podzemním tunelem do Historické budovy Národního muzea. Zde jsme si nemohli nechat ujít nově otevřenou přírodovědnou expozici „Zázraky evoluce“ či „Okna do pravěku“. Nevynechali jsme rovněž ani úchvatnou vyhlídku na celou Prahu z kupole Národního muzea.

Bohužel čas byl neúprosný a všem nám bylo jasné, že je čas ubírat se k domovu. Vyhrazená doba 2 hodin byla příliš krátká na to, abychom si mohli prohlédnout vše co nás zajímalo. Nezbylo nám nic jiného než utěšovat tím, že se sem v budoucnu zase vrátíme.

Na závěr bychom chtěli vyjádřit velké poděkování všem, kteří nám pomáhali na cestě za úspěšným obhájením mezinárodního titulu Ekoškola.

ekotým ZŠ J. J. Ryby Rožmitál pod Třemšínem

Členové ekospojek na slavnostním předávání mezinárodního titulu Ekoškola v Brožíkově sále na Staroměstské radnici v Praze dne 16.6.2022

EDUbus na naší škole

V pondělí 26. září přijel do školy EDUbus neboli mobilní polytechnická laboratoř pro školy. Ojedinělý vzdělávací projekt, který umožňuje popularizaci polytechnických oborů pomocí aktivizujících výukových metod, moderních technologií a atraktivního prostředí. V rámci vybraných předmětů navštívily některé třídy tento jedinečný autobus přestavěný na třídu, kde se dá jiným způsobem zúročit a probrat učivo fyziky, chemie, biologie, dílen a informatiky. Žáci 5. A se tak seznámili prostřednictvím pokusů s vlastnostmi suchého ledu. V odpoledních hodinách proběhlo v EDUbusu i školení pro vyučující. Žáci i učitelé si zkusili programovat různé roboty, vyzkoušeli 3D pero, digitální mikroskopy, infrakameru či laserové glavirování.

Záchranáři

Ve dnech 20. – 21. září byli na naší škole v rámci Dne pro záchranu života záchranáři, kteří nám v rámci dvou hodin (teoretické a praktické) připomněli zásady poskytnutí první pomoci. I letošní kurz byl velice úspěšný.

9. A ve Vodním domě

Ve středu 21. 9. se 9. A vydala na exkurzi do Vodního domu u vodní nádrže Švihov, kde si v rámci vzdělávací exkurze skvěle užila den. Po prohlídce interaktivní výstavy a odborném výkladu paní průvodkyně si mohli žáci vyrobit sůl do koupele.

Adaptační kurz 6. ročníku

Šestý ročník se v září vypravil na třídení adaptační kurz. Ve středu ráno se žáci 6. A a B vypravili na pěší túru do Kempu Brdy, kde strávili sice chladné, ale příjemné tři dny.

Na adaptační kurz jsme se všichni moc těšili, byli celí nedočkaví a cesta nám tím pádem netrvala dlouho. Na místo jsme dorazili kolem 12.hodiny. Chvilí jsme čekali, než nám uklidí chatky po škole, která zde byla před námi a pak jsme se mohli ubytovat. Povolali jsme si peřiny, vybalili věci a šli ven hrát míčové hry na hřiště. Moc nás to bavilo. Po večeři si pro nás paní učitelky připravily bojovku. Byli jsme stateční! Druhý den po snídani, která byla naprosto skvělá, jsme na terase hráli hry a vyráběli třídního maskota. Povedl se nám! Hráli stmelovací hry, štafetu, vybíjenou, zahráli si divadelní šoty. Polední klid v chatkách jsme strávili odpočinkem a odpoledne nás čekal program v podobě stavění špagetových věží. To vše v namíchaných skupinách, což vedlo k většímu stmelení nejen uvnitř tříd, ale i v rámci ročníku a užili jsme si spoustu zábavy. Namalovali jsme si parádní kšiltovky a šli se do chatky připravit na táborák, kde jsme si opékali buřty. Následovala diskotéka, která zakončila povedený den. Další den jsme naložili kufry do auta technických služeb, vyklidili chatky a začali se připravovat na pěší návrat domů. Cestou jsme se zastavili v Coopu, kde jsme si koupili dobroty a poté došli do Rožmitálu, kde si nás vyzvedli rodiče.

Adaptační kurz se nám všem moc líbil, užili jsme si spoustu legrace a děkujeme paním učitelkám za parádní chvíle, které jsme mohli strávit se spolužáky.

Tereza Pejsarová, Eliška Súlovcová, 6.B

Detektivní příběh z 9. ročníku

Případ večerka

Štěpán Bicera

Jednou, byl už večer, Karel dostal hroznou chuť na paštiku. Jenomže zrovna doma žádnou neměl. Ani pečivo už nebylo čerstvé. A tak se rozhodl, že si obojí dojde koupit do nejbližšího otevřeného krámu. To byla jeho oblíbená večerka dvě ulice od jeho bytu. Ten večer bylo krásné ticho. Když vyšel zpoza rohu, tak uviděl před večerkou nastartovanou motorku. Najednou uslyšel najednou ránu jako z děla. Po chvilce z večerky vyběhl muž malého vzrůstu s helmou na hlavě. V jedné ruce držel pistoli a v druhé nějaký igelitový pytlík. Následně nasedl na motorku a ujížděl pryč. Než ale úplně zmizel, Karel stihl vyfotit poznávací značku. Rozběhl se do večerky. Jakmile vstoupil do dveří, pozvracel se vedle pana Asuka ležícího na zemi ve své krvi. Poté co se pozvracel podruhé, zavolal na policii. Po pěti minutách na místo přijela záchranka a asi 20 minut za ní detektiv Dante, který se hned pustil do práce.

Po důkladném prohledání místa činu šel za Karlem. „Dobrý den pane Cimrmane, jsem Detektiv Miroslav Dante,“ představil se detektiv. „Mohli byste mi prosím říct vše, co jste tu viděl?“ A tak Karel spustil od paštiky až po zvracení. Nakonec mu ukázal fotku motocyklu a pachatele. „Děkuji vám, kdybychom ještě něco potřebovali, zavoláme vám,“ rozloučil se Dante a odjel do kanceláře podívat se na tu motorku. Asi po půl hodině zjistil, že motorka patří 35letému Vilému Herdovi, který byl souzen za nedovolené ozbrojování a odseděl si 10 měsíců v Liberecké věznici. Dále, že bydlí v Jablonci nad Nisou a pracuje na poště.

Detektiv Dante tedy neváhal a jel Herdu hledat. Jako první to zkusil na poště, kde zjistil, že má volno a ať ho hledá doma. Když

přijel k němu domů, hned ho viděl na zahradě. „Dobrý den, nejste náhodou pan Herda?“ zeptal se Dante. „Jo, to jsem a kdo se ptá?“ odpověděl zaraženě Herda. „Jsem Detektiv Damien Dante pane Herdo a chtěl bych se vás zeptat na pár otázek ohledně včerejšího večera,“ řekl a šel na Herdovu zahradu. „Áááale copak to tu máte za díru?“ „Nic, jen jsem vykopával pařez,“ řekl nejistě Herda. Dante si od něj půjčil lopatu a prohrabal zem, ve které našel zbraň. „Pane Herdo, vezmu vás do vazby jako podezřelého z ozbrojeného přepadení a vraždy. Pokud se vaše zbraň nebude shodovat s kulkou, tak vás zase pustím.“

Nakonec se potvrdilo že zbraň se shoduje a Vilém Herda byl odsouzen na 12 let odnětí svobody bez možnosti zkrácení trestu. A detektiv Dante měl na kontě další vyřešený případ.

Případy detektiva Háčka

Karin Posová

Časně z rána ve své stísněné kanceláři jsem si kouřil oblíbené doutníčky. Sám a ničím nerušen. Vtom vtrhl dovnitř můj věrný asistent Lojza. „Pane Háček, máme tady případ. Mrtvá dívka v lese. Akutně se musíme dostavit na místo činu,“ řekl.

Nedaleko od Sulovic, našeho městečka, leží právě již zmiňovaný les. Při pohledu na tu bledou tvář se mi udělalo lehce šoufl. Našel ji místní myslivec. Ležela tu údajně lehce zakopaná a dál nic neví. Rozhlížel jsem se po okolí a začal se procházet s nadějí, že možná najdu nějaké stopy. Nic. Tělo dívky mířilo už k Láďovi na patologii.

V kanceláři na mě čekala jedna paní. Hystericky vyšilovala. „Prosím Vás, pomozte mi najít moji Aničku,“ prosila mě. Ohlásila zmizení své dcery. Ze školy měla jít domů, ale už se nevrátila. Napadlo mě, jestli to náhodou není matka té dívky z rána. A taky to ona byla. Popisy souhlasily. Psychicky se mi tam hroutila a já ji chápal. Dívka mrtvá, celým jménem Anna Plízková, se nedožila ani 17 let. Chudák! K tomu mi Lojza sdělil čerstvou novinu od Ládi. Tělo ani den staré. Znásilněné a uškrcené. S Lojzou jsme se vydali hned do Anniny školy. Podle výpovědi matky sem měla chodit Annina kamarádka. Na chodbě mi sdělila, že v poslední době se s nikým nestýkala. „Jedině mě napadá Tomáš Valášek. Už dlouho se jí dvořil, ale nikdy z toho nic nevzešlo. Párkrát u nich Anna byla na večeři, ale opravdu nic víc,“ řekla. S adresou jsem mířil hned k němu. Dveře mi otevřel starší muž. „Zdravím, znáte Tomáše Valáška? Jsem tu, abych se zeptal na pár otázek vůči němu,“ podal jsem mu ruku, „Jsem detektiv Háček.“ „D-detektiv? On něco ten pacholek udělal?“ „Ne, jen se to týká Anny Plízkové. prý se o ní hodně zajímal.“ „Jako dvořil? Ano, ano. Byla tu i párkrát na návštěvě. Chudák, pokud je pravda, co se šušká. Ten přijde za chvíli.“ Ten muž jménem Horáček nebyl otcem Toma. Jen přítel jeho matky. „Anně bych nikdy neublížil. Byla pro mě nejmilejší bytost tohoto světa. Byla perfektní. To já ji dostatečně neochránil,“ řekl Tom. Zdrčen. V kanceláři seděl Lojza s další zprávou. „Vystavili jsme po městě plakáty a ptali se i kolemjdoucích. Nikdo ji ten den neviděl,“ řekl. „Všichni se tváří

jako svatoušci. Otázka je, jestli jdeme správným směrem. Dejme tomu pár dní, jestli se náhodou někdo neozve. Zatím můžeme pokračovat ve výslechu všech Anniných známých."

Po několika dnech se nic nezměnilo. Napadly mě myšlenky, že náš pachatel řádí i v okolí. Nic. „Lojzíku, zastavíme se u paní Plízkové. Zeptat se, jestli opravdu ještě někoho nezná," řekl jsem. Paní Plízková, vdova a teď i bez jediného dítěte, byla doma. Nejspíš jako tělo bez duše tu každý den sedí a topí se v bolestech. S myšlenkou, že sem přijdeme bez důkazů a podezření, mě žralo. Lojza s ní seděl v kuchyni a já se šel podívat do pokoje zesnulé Anny. Nic zvláštního. Na stole se jí válely obrázky. Moc pěkně kreslila. Za chvíli se přišel Lojza také podívat. Stál tam uprostřed pokoje a rozhlížel se. Potom se zarazil a hleděl na zem. Prkno bylo na rozdíl od ostatních lehce rozviklané. Prkno odendal a pod ním se skrývala škvíra s knihou. „Pane Háček, je tu kniha," řekl a podal mi knihu. Byl to Anny deník. A tak jsem měl na večer něco ke čtení. Skoro bych mohl říct, že nic podstatného se tady nepsalo, ale zmiňovala tu jednu osobu jménem Petr. Cítila k němu něco, ale taky tu zmiňovala, že nikdy nebude jeho. Tu noc mi to jméno nedalo spát.

Další den bych nazval Den spásy. Muž přišel nahlásit den zmizení naší Anny. „Tu holku jsem viděl jít se starším mužem. Šli spolu ulicí Bukolovskou asi okolo 16. hodiny. Prostě když jsem šel po práci už domů," řekl mi. Poděkoval jsem mu. Přemýšlel jsem, jestli ten muž není náhodou Anny vysněný muž z deníku. Co když to byl úplně někdo jiný? Co kdyby to byl třeba Annin učitel. Psala tam, že nikdy nebude jeho. V jakém smyslu? Že by to bylo nemorální pro tuto společnost nebo dotyčný už má jinou? Nebo...?

Zaklepal jsem na dveře. Vedle mě stál Lojza. „Pane Horáčku, prosíme, abyste okamžitě odešel s námi na stanici k případu Anny Plízkové," rozkázal jsem. Silou nás odstrčil a dal se na útěk. Společně jsme ho pronásledovali. „Hernajs, ten má ale výdrž," povídal mi po chvíli Lojza. „Mlč a běž," pobízel jsem ho. Horáček se zastavil až u pomníčku na mostě. „Odstupte ode mě," řekl Horáček, „nebo skočím hned teď!" „Člověče, neblázněte! Ale řekněte nám, proč?" „Já ani nevím. Byla to moje blbost. Kdybych jí nezačínal slibovat hory doly a vlastně si jí vůbec nevšímal, nic takového by se nikdy nestalo. Ten den se to zvirtlo. Ona se potom bránila a já nepřestal. Potom jsem jen zpanikařil a zardousil ji. Asi už je na všechno moc pozdě," dořekl a skočil. „NE," zvolali jsme a rychle se šli podívat z mostu. Byl mrtev.

Případ byl vyřešen. Ačkoliv si to trestanec dost ulehčil a radši se zabil, než aby pykal za své hříchy. Po všem jsem si konečně vychutnával svůj poslední oblíbený doutníček. Vtom vtrhnul Lojza: „Pane Háček, máme tu nový případ..."

Detektiv Scott a případ ztracené sekretářky

Zdena Vachatová

Chladný vzduch londýnských ulic prostupoval okolí, v němž stál naprosto nehnutě jakýsi shrbený muž v tmavém kabátě a bekové čepici osvětlen pouze jemným paprskem světla z pouličního osvětlení. „Dobrý den, mohu se zeptat, máte oheň?“ promluvil na něj muž zahalený šedou mlhou. „Ale jistě, tady máte.“

Věhlasný detektiv Scott Jones se zrovna prohrabával papíry ve své kanceláři, potřeboval najít svou sekretářku Lindu Bornem. Byla nezvěstná již delší dobu a Scott zatím neměl ani tušení co se mohlo stát, zmizení nahlásila maminka Lindy, prý že u ní měla přespat, ale nepřišla. Matka Lindy také zmínila, že jí i volala, ale ona jednoduše nezvedá. Scott začínal propadat panice a zoufalství. Nejen že je právě jeho spolupracovnice nezvěstná, ale také se musel smířit s tím, že poprvé za celou jeho kariéru nenašel ani jeden důkaz. „Kde jen můžeš být Lindo?“ mumlal si sám pro sebe a u toho vysypával šuplík u kartotéky. V tomhle šílenství nebyl moc schopný vnímat okolí, ale jedna věc ho přece jen zarazila, Linda mu na pracovním stole včera nechala napsaný papír, stálo na něm: „Ahoj Scotte, přijdu déle, musím ještě zařídit něco u toho rybáře, jak jsem ti včera říkala.“ A Scottovi to došlo, tenhle lístek napsala asi kolem deváté ráno. Byla to žhavá stopa, kterou přehlížel. Jelikož se Linda ztratila okolo jedenácté večer předchozího dne, Scotta nenapadlo rybáře podezírat, ale to ještě neznamenal, že by nemohl vědět něco co by mu pomohlo s pátráním. Ve spěchu vyrazil ze své kanceláře a v tom zmatku ani nestihl zavřít dveře.

Cesta k rybárně nebyla dlouhá, ale Scott litoval, že si nevzal vhodnější obuv, jelikož už před rybárnou měl bahno skoro po kotníky. Zaklepal, ale nikdo neotevíral a zdálo se, že rybář, ani jeho žena, či někdo, kdo by mohl bydlet s tímto mužem, není doma. Scottovi to bylo divné, věděl totiž že rybář chodí prodávat ryby až od desíti hodin a lovit chodí skoro k večeru, Scott se zarazil, podíval se na hodinky a ověřil si, že je opravdu teprve půl osmé ráno. Zaklepal tedy ještě jednou, znovu nic. Už ho to přestávalo bavit, bylo to bezvýznamné, ale byla to jeho jediná stopa, nemohl se jí vzdát takhle snadno. Scott obešel dům, podíval se do zahrady a na terasu. Nikde nic. Rozhodl se tedy, že půjde rybáře hledat na trhy: „Třeba odešel prodávat dřív,“ říkal si, aby se uklidnil. Byl už na odchodu, ale ještě se ohlédl a z ničeho nic spatřil něco, co ho zarazilo, na stromě vedle rybářova domu bylo cosi pověšeno, z takové dálky ale nedokázal identifikovat, o co přesně se jedná, odhodlal se tedy a vykročil ke stromu. To, co ale uviděl, by radši hned vymazal ze své paměti, na stromě totiž nebylo pouze listí a větve, ne, na té větvi se houpala useknutá lidská ruka. Scott se vyděsil a odskočil, ale jakožto detektiv musel pokračovat v pátrání, po ještě důkladnějším ohledání našel i zbylé ostatky rybáře, které byly pohozené na poli kousek od rybářovi chalupy. „Kdo tohle mohl udělat, jaké monstrum!“ Chvilí se jen tak rozhlížel a nevědomky mu ukápla slza, ale pak mu to secvaklo, pokud má jednu osobu pohřešovanou a druhou zavražděnou, může se jednat o sériového vraha. V takovém případě by šlo o minuty, a tak nesměl ztrácet čas, odebral důkazy z místa činu a vyrazil zpátky do kanceláře. Když však vešel dovnitř zarazil se, vše, co bylo předtím rozházené po zemi a po stole, vše bylo najednou úhledně složené v kartotéce, propiska byla zarovnána s bokem telefonního

seznamu, tužky byly ve stojáнку a papíry na stole seřazené podle abecedy. „To není možné,“ vyhrkl „Vždyť já se musel zbláznit.“ Dobře si totiž uvědomoval že jediný, kdo měl klíče od jeho kanceláře a přesný přehled o organizaci je pouze Linda. Dělala to pro něj často, vždycky, když se naštvál, nebo nemohl najít důkaz, vždycky to po něm srovnala, uklidila a utřídila, ale teď? „Jak je to možné!“ zalkl se. Chtěl se zhroutit, chtěl křičet a litovat svůj neúspěch, ale nemohl, těch nebohých lidí, kteří by mohli kvůli jeho špatným rozhodnutím zemřít, bylo až příliš. A tak se zvedl a začal znovu přehrabovat kartotéku, našel spis rybáře a v něm našel opravdu zajímavé důkazy o jeho životě: „Povolání: rybář, vztah: svobodný,“ četl Scott nahlas „Děti: žádné, zápis v rejstříku: ukradl 100 zlatých místnímu obchodníkovi Lee Douglasovi, Místo a čas zločinu: 12.8.1867 v 9:30 v parku. Případ zatím pouze v procesu.“

Scott si najednou vzpomněl, o tomhle případě mu vyprávěl jeho dobrý kamarád, který měl specializaci na zločin v oblasti peněz a krádeží. Říkal, že s takovým případem se prý ještě nesetkal, Lee Douglas prý dostal srdeční záchvat a rybář, místo toho, aby mu pomohl, utekl s jeho penězi. „Neslýchané,“ reagoval tehdy Scott, ale tentokrát takovou reakci neměl, jeho duše se z části radovala. Byl totiž na stopě něčemu opravdu velkému. Věděl totiž, že se mu Lee chtěl určitě pomstít, a to by byl opravdu dobrý důvod k vraždě. Vyrazil tedy za Lee Douglasem, adresu si našel v kartotéce. Když dorazil do jeho domu, zhrozil se nad tou krásou a majestátností. Velký bílý dům, tři patra, obrovská zahrada, fontána a sochy před vchodem. Scott se musel na chvíli zastavit a podívat se na tu nádheru. V této situaci litoval, že se stal detektivem a ne obchodníkem, protože to očividně vynášelo. Vykročil směrem ke dveřím, zaklepal a čekal. Nic se však nestalo. „Nezdá se, že by byl dnes někdo ochotný spolupracovat,“ pomyslel si sám pro sebe. Najednou ale ucítil cosi sladkého, připomínalo mu to dětství. Když se více zamyslel, zjistil, že to voní úplně stejně jako štrůdl, který pekla jeho babička, vydal se tedy za vůní. Na zadní terase seděl shrbený muž, vypadal tak na šedesát let, vlasy už měl našedlé a ruce se mu třáslly, až si skoro vylil svou kávu. Seděl celý ztuhlý a na Scotta se podíval pouze mrazivým kamenným výrazem. „Dobrý den,“ řekl Scott, „Ale dobrý den, pane detektive, co vás sem přivádí?“ odpověděl hrbáč „Víte, potřeboval bych s vámi pohovořit o tom incidentu, který se stal s vámi a rybářem.“ „Ano ano, vím, o co se jedná, radši mě ani nenuťte říct co si o něm myslím, kdybych nebyl gentleman možná bych použil i nepřípustná slova.“ „Ano a kvůli tomu jsem také tady,“ řekl Scott, „Jak to myslíte?“ zarazil se Douglas, „No víte, rybář byl dnes zavražděn, v jeho vlastním domě“ odpověděl mu Scott a Douglas se u této zprávy velice zarazil: „Aha, tak to mě moc mrzí. Počkat, ale nemyslíte si že jsem to mohl být já, že ne?“ „Bohužel podezřívám i vás, ano.“ Sdělil mu detektiv. „Koukněte se, pane detektive, už mi je padesát sedm let, mám bolavé klouby, pořád mi je zima a jediné na čem mi záleží je káva a štrůdl. Navíc nejsem žádné krvelačné monstrum, sice je pravda že mě okradl a nepodal mi první pomoc, ale už jsem mu nějak odpustil, vždyť koukněte na můj dům, myslíte že by mi krádež nějakých sto zlatých uškodila, na jednu stranu ho chápu, být tak chudý jako on není jednoduché.“ Objasnil mu Douglas. „Asi mi nezbývá nic jiného, než vám věřit,“ řekl Scott a už se chystal k odchodu, když v tom na něj shrbený muž zavolal: „Ale počkejte, vím, kdo to mohl udělat, nedávno jsem se takhle v noci bavil s nějakým mužem, zmínil že rybáře moc nemusí. Myslím, že bydlel v domě číslo

448 na Hardy's street." „Děkuji mockrát“ pousmál se detektiv. Scott si to zamířil rovnou na adresu, kterou mu nadiktoval obchodník. Na jeho tváři byl zjevný úsměv, měl stopu. Už byl skoro na Hardy's street, ale uslyšel za sebou křik mladé zoufalé ženy: „Scotte! Scotte! Pojd' se mnou prosím.“ Scott se otočil, ulicí za ním běžela zoufalá žena. Scott zaváhal, ale jakmile viděl utíkající ženu, rozběhl se za ní. „Co se stalo Olivie?“ „Zavraždili jí! Někdo jí střelil Scotte!“ křičela zoufale se slazami v očích. Scott přiběhl na místo. Na zemi vedle chodníku leželo nehybné tělo ženy. Scott se zarazil, byl si jistý že blázní, neměl už sílu pokračovat, kdyby se to stalo jindy, možná by ten případ vyřešila Linda, ale kde je jí konec? Detektiv se posadil na obrubník. „Volali už jste kriminálku?“ zeptal se „Ano, jistě že ano, volali jsme záchranku, kriminálku, všechno, co jsme mohli volat, jsme volali!“ Křičela hysterická žena. „Nerad ti to říkám Olivie, ale myslím, že záchranka už nebude potřeba“ podotkl detektiv. „Tím chceš říct že...?“ zarazila se tmavovlasá žena

„Ano Olivie... bohužel,“ chlácholil ji detektiv „Počkej tady na tu kriminálku, prosím, musím ještě dořešit jiný případ, hned jsem zpátky, dobře, hlavně si od nich nezapomeň vzít identifikační číslo, abych se s nimi mohl pak spojit, dobře?“ nadiktoval jí instrukce. „Ano,“ zavzlykala. Scott na nic nečekal, namířil si to hned k domu, ve kterém bydlel hlavní podezřelý. Když však našel danou ulici, zarazil se, byla to přesně ta ulice, ve které bydlela jeho sekretářka Linda, jal se tedy hledat dům s adresou Hardy's street 448 a to ho zaskočilo ještě více, nejen že podezřelý bydlel ve stejné ulici, ale i ve stejném domě, když v tom mu to došlo, vrahem musí být určitě pan Bornem, známý lékárník a manžel jeho ztracené sekretářky Lindy! Najednou to všechno dávalo smysl, první zabil Lindu a když se mu vraždění začalo líbit, zabíjel dál, nejdřív rybáře, pak i ženu na ulici, která byla kamarádkou Lindy a velice hysterickou ženou. Možná už ho iritovalo, jak k nim domů pořád chodí a stěžuje si na migrény. „Dokonalá dedukce mistře, opět jste mě uchvátil svojí brilantní myslí“ řekl si sám pro sebe a vykročil dovnitř, hned jak udělal první krok vyndal z opasku pouta a sevřel je v ruce. Zaklepal na byt a bleskově do ruky uchopil zbraň, aby se případně mohl bránit. Když nikdo neotevíral neváhal a kopl do dveří, ty se se skřípotem otevřely. Scott nakoukl dovnitř držíc před sebou pistoli. Nikdo. Opatrně šel do kuchyně, ale cítil se divně, všude v bytě byl hrozný cítit štiplavý odér a plíseň. Opatrně postupoval do obývacího pokoje, kde už bylo od pohledu něco divně, všechny polštáře z gauče byly poházené na zemi, jako by v tom gauči někdo něco hledal, ten člověk musel vědět, že tam manželé Bornem něco schovávají. Scott byl čím dál tím víc ve stresu. Klepaly se mu ruce snad více než obchodníkovi Douglasovi a dýchal pořád více a více rychleji. Pohyboval se směrem k ložnici, když už byl skoro u prahu všiml si něčeho divného, mazlavého a zcela jistě nechutného, jako vlastně všechno v tomhle bytě. Podíval se dolů, celé jeho boty, ponožky, a i palce u nohou byly pokryty krví, Scott uskočil, lekl se, že kdyby se lekl ještě o trochu více, v tomhle bytě by byly mrtvolky dvě. Na nic nečekal, vyrazil dveře, přesně věděl, že se za nimi nachází jeho sekretářka Linda, která právě umírá. Jeho dedukce byla ovšem mylná, poprvé za celou svou kariéru něco neodhadl dobře, ale to ho tentokrát netrápilo, za těmito dveřmi neumírala Linda, umíral tam jiný obyvatel tohoto bytu, pan Bornem. Scott se zhroutil, myslel si, že má případ vyřešen, a přitom se zdálo jako kdyby nebyl

ani v pŕlce. „Vzchop se Scotte!“ nakázal sám sobě. Vstal a pokusil se dát první pomoc Bornemovi, bohužel neúspěšně, za tu dobu, co Scott řešil mrtvou ženu vykrvácel. Místo činu vypadalo jako něco, co by dokázal udělat jenom psychopat neschopný něco cítit. Pan Bornem měl odřezané konečky prstů a tři bodné rány v břiše, pachatel mu pak ještě pro jistotu prostřelil hrud' revolverem. Scott jen tak tak dokázal zadržet pláč a zvratky.

Rozběhl se zpátky na místo, kde skonala žena před necelou hodinou a poslal kriminalisty i do domu manželů Bornemových. Pak už pouze utíkal do své pracovny, v tomto městě se nikdy nic nedělo a teď? Teď tu řádí nějaký sériový vrah a pohřešuje se jeho sekretárka. „Už dost!“ zakřičel Scott, na jednu stranu nechtěl, aby to někdo slyšel, ale kouskem duše doufal, že to slyšelo celé město.

„Scotte!“ ozval se ženský hlas za ním. Detektiv se unaveně otočil a otřel si slzy „Ano?“ zamžikal očima „Lindo! Ty žiješ!“ zařval a zakryl si ústa údivem. „Scotte, ano já žiju, to je překvapení, co?“ zasmála se trochu podivně „No ano je!“ zavzlykal Scott „Ale víš, kdo už dlouho žít nebude... ty“ řekla Linda a Scottovou hlavou prolétla kulka z revolveru.

Proč jsi to udělal Orione?

Barbora Šebková

Muž v černém kabátu se hnal přes ulice osvětlené petrolejovými lampami. Na rukou měl krev své oběti. Výraz v jeho tváři byl však nečitelný. V jeho těle stále proudil adrenalin a touha po moci. Dnes večer panoval neobvyklý klid. Jeho srdce bušilo. Právě teď získal opravdovou moc. To snad nemyslíte vážně!“ zakřičel bodyguard na svého podřízeného. „Uvědomuješ si, že to budeme muset nahlásit vládě. Jména našeho pána je několik miliard liber!“ „Vraha se nepodařilo najít vaše výsosti.“ Uklonil se poníženě policejní generál. Král se na něj znechuceně podíval. Odpor v jeho obličeji byl zřejmý, jak neschopný policista je. „Udivuje mě, jak jste neschopný! Nenajdete vraha mého bratrance za tři týdny. Vy nulo!“ Policejní generál poníženě zmizel ve dveřích. „V tom případě zbývá poslední možnost. Povolejte Detektiva.“ Zvolal král. Jeho služebný se ulekl. O tom detektivovi se vypráví spousta příběhů. Nikdy se nestalo, že by nevyšetřil jediný případ. Pochybuje se zásadně v noci. S ním chodí záhadný muž o hlavu nižší než on. Nosí dlouhý černý kabát a černý klobouk. Společenské kalhoty a boty. Muž vedle něj je podobně oblečený. Kafeterii osvětlovalo mihavé světlo svíček. Na ozdobné dubové židli seděl muž v bílé košili, společenských kalhotách a černé vestičce. Popíjel černou kávu a četl nejnovější tisk. Do dveří vrazil udýchaný poslíček. „Jste Pan Eldrige?“ zafuněl. „Ano, to jsem,“ pousmál se muž. „Mám pro vás dopis. Je to opravdu naléhavé. Jedná se nový případ. Od krále.“ „Zajímavé. Děkuji za doručení.“ Eldrige je detektiv, kterému král věří. Přelomil královskou pečeti. Dopis byl naškrábaný. Je zřejmé, že autor při psaní pospíchal. „Nestalo se, že bych někdy něco nevyřešil,“ pousmál se. Výzva přijata! Někdo zabušil na dveře mého bytu. Zakřičel Otevři dveře Garnette. Ten hlas znám moc dobře. Jako detektivův asistent nemůžu nikomu uvěřit. Radši si to ověřím.

Podíval jsem se kukátkem. Je neobvyklé, že pro mě přišel osobně. Pustil jsem ho dovnitř.

„Máme nový případ,“ prohlásil. „Je to kauza o vraždě králova bratrance.“ Hádám. „Samozřejmě, uhodl jsi to jako vždy. Zítra ráno se sejdem u mě. Sbal se. Tohle nebude jednoduchý případ. Budeš se mnou bydlet, než to vyšetříme.“ S tímhle opustil můj byt. Upřímně jsem to čekal. Ale počkat. Kdo se mi postará o kocoura. Pán nebude šťastný, když ho vezmu s sebou. Nedá se nic dělat. On to přežije. Nemám tušení, co ho to napadlo. Bydlet u něj, má šílené nápady. Obvykle jeho kroky nedokážu předvídat. Příštího rána nastoupím do vlaku. Je to novinka. Železnice. Dost mi to ulehčuje cestování. V hlavním městě jsem jen za dvě hodiny. Vykouknul jsem z okna. Ranní vlhký vzduch mi čechrá vlasy, jak jede lokomotiva rychle. Hlavní město je ještě v mlze. Z dálky je vidět jen pár světél bytů a pouličních lamp. Miluji taková rána. Kocour se na sedačce protáhl a zamňoukal. Je výhoda si zarezervovat kupé, když cestujete se zvířetem.

„Co chceš Lousi?“ zeptám se. Podívám se směrem, jakým koukal. Přejel mi mráz po zádech. V uličce jde ta ženská. Nemůžu ji vystát. Vivienne Gordnová. Ta děvka, která se pořád lísá k mému spolupracovníkovi. Ano, pomohla nám vyřešit pár případů. Lísá se k němu, protože chce peníze a moc. Nechutí se mi. Sednu si do rohu kupé, co nejdál od lampy, aby mě neviděla. Bohužel mě spatří. Nasadí svůj sladoučký úsměv. „Tak ráda tě vidím Garnette!“ obejme mě. „Už je to dlouho. Kam jedeš, že bereš své zvířátko?“ vytrhne mi Louise z rukou a začne se s ním muchlovat a říkat mu lichotky. Ó pane Lousi, vy máte tak jemný kožíšek! Pamatuji časy, když jste byl malé kotě! Nemůžu ji dát facku, i když mě to láká. Přímou se to nabízí za takovou neslušnost. Řekla by to Eldrigovi. Jeho křestní jméno je hezčí. Sebastianovi. Z nějakého důvodu mi přijde, že se mu to její obtěžování líbí.

Konečně jsme dorazili do města. Popadnu svůj kufr a kabát s kocourem. Venku je zima. Není se čemu divit, je brzké podzimní ráno. Jdu k jeho domu. Ta ženská mě snad sleduje. Celou dobu jde za mnou. „Chcete mi něco?“ zeptám se. „Ne, jen jdu očividně stejnou cestou jako vy.“ Společně jsme dorazili před jeho dům. Spíše sídlo by se tomu mělo říkat. Je to velická vila s rozlehlou zahradou. Za velkou kovanou bránou má kašnu a živý plot. Jelikož nemám klíče, zatahám za provaz, který rozezní zvon. Za pár okamžiků vykoukne z okna žena. Zamává na nás a zmizí. Vyběhla nám otevřít s velkým klíčem v ruce. Je to jedna ze služebných. Každý má své úchylinky. Já mám svého kocoura a knihy, Sebastian má tři služebné s velkými řadry a širokými boky. Nevrtám se mu do jeho činností. Nebyl jsem tu mockrát. Už jen v hale a v obýváku. Vstupní halu osvětluje honosný lustr. Na schodech do patra se zjeví Sebastian jako duch. Jako obvykle v bílé košili a černých kalhotách, výjimečně má pantofle. „Zdravím vás, nečekal jsem, že pojedete stejným vlakem. Tak překvapení asi. Do tohoto případu se ponoříme ve třech.“ Já to tu nepřežiju! V jednom domě s ní. Pravděpodobně dlouhou dobu. Vivienne vypadá, že ji moje přítomnost taky těšit nebude. Louis se zabydlel v obýváku na gauči naproti krbu. Nevypadá, že by se stresoval, narozdíl ode mě. Všichni si sedneme do pracovny kolem stolu, se šálky kávy. Vytáhnu z kufru složky s lidmi, které jsem shledal podezřelé. Sebastian taky vytál své složky. „Našel jsem tři. Elisa Monsali, právnička, měla s ním před několika lety románky a vymáhala z něho peníze za rozvod. Finn Glories, bankéř, spolupracovali na

vybudování banky, Jamie ho ale zradil a odešel z projektu. Jamian Derié, majitel firmy s parfémů, záviděl mu peníze, pokusil se ho otrávit. „Řekl Sebastian, teď je řada na mě. „Julietta Monmorová, měla s ním románek a otěhotněla, on jí nechtěl platit alimenty. Je šílená, to dítě zabila a prohlašovala, že zabije i jeho za znásilnění. Lafiet Gordon, majitel podniků s tou nejvyhlášenější whisky. Už po něm vymáhal peníze u soudu, ale záminku si jen vymyslel. Je to šílenec. Prý že ho chtěl zruinovat. K něčemu takovému nikdy nedošlo.“ Vivienne se zuřivě vyhoupne ze židle a zaječí na mě. „Ty parchante! Jak si dovoluješ, tak hrubě obvinít mého bratra z vraždy!“ „Měl by k tomu činu motiv, není v tom nic osobního,“ bráním se. „Ty Parchante! Tyyy..!“ křičí Vivienne. „Ticho! Jen se snaží dělat naši práci slečno Vivienne,“ křikne Sebastian a usměje se na ni. Ona na něj zamrká. „Máme tedy pět podezřelých, pokud souhlasíte,“ navrhnou. Oba pokývnu hlavou na souhlas. Už je tma. Ti dva šli spát, alespoň v to doufám. Sedl jsem si na gauč vedle Louise. Vrněl a přitulil se ke mně. Musím odhalit, kdo je vrah. Elisa je dost nepravděpodobná. Plat má vysoký a zazobaného manžela. Je to nepravděpodobné. Finn taky. Začnu si na papír psát poznámky. Finn z toho dělal fópá, ale má silnou osobnost a přes toto se snadno přenesu. Na druhou stranu to byl jeho největší projekt, který stál většinu jeho jmění. „Vymýšlíš, jak dopadneme vraha?“ ozve se za mnou. Leknu se. Nečekal jsem, že jsem přijde. Sebastian si sedl vedle mě s hrnkem kávy a začal si číst poznámky.

„Souhlasím, zítra pojedu za Juliet. Udělám s ní výsledky. Napadlo mě, je tu stále možnost že dítě nebylo Jameiho. Mohla se v podstatě vyspat s kýmkoli před. Neudělala žádné genetické testy. Momentálně je zaměstnaná jedním z Gordonových podniků v Moeselu. Vrátil jsem se za tři dny.“ Vypadlo z něj. „Já zkusím něco dostat z Deirého. Víím, kde je, má sestra si u něj kupuje parfémů,“ odpovím. Louis se mezitím ukořizoval ke spánku v Sebastianově klíně. „Zjistí, jestli vůbec Monmorová ví o jeho vraždě. Žije pod kamenem a o novinky se nezajímá,“ řekne mi. Očividně si myslí, že mě nenapadlo. „Mám to v plánu,“ odpovím. Vzhledem k tomu, že je Vivienne drbna a všechno ví, snadno jsem zjistil, kde Monmorová žije. Zaklepu na její vchodové dveře. Nic. Stále Nic. Zkusím na ni zavolat. Nic. Musí být doma, svítí se tam. Mám zkušenosti s otvíráním zámků. Nedělá mi problém odemknout pomocí drátků. V chodbě visí děsivé malby, křičící lidé, krvavé nebe. Na zemi leží rozbité květináče a nádobí. Je to divné. Zkusím zakřičet. Nikdo neodpovídá. Ani napodruhé. Nikde nikdo není. Otevřu skříň. Chvilí jen civím a nejsem schopen uvěřit tomu co vidím. Tak máme o jednoho podezřelého méně. Její studené tělo leželo ve skříni. V ruce držela prášky a kousek vedle ležela láhev s vodkou. Ležel tam i kus papíru.

Můj drahý, tvůj vrah zaplatí a já se s tebou setkám v posmrtném životě. Tvá Juliet, můj Romeo. Stálo tam. Vrátil jsem se domů. Na dalších krocích se potřebuji domluvit se Sebastianem. Naštěstí Vivienne odjela. To znamená, že budu mít čas a klid na další pátrání. Zbývá Gordon a Denrié. Netuším, kde by mohl Lafiet být. Dva týdny ho nikdo neviděl. Jsem zoufalý. Přijde ke mně jedna ze služebných a podá mi dopis. „Vaše setra vám posílá dopis pane Garnette.“

Drahý Oriane.

Tímto tě oficiálně zvu na svoji svatbu Williamem Gordnem. Koná se v Sobotu, 27.9. v chrámu svatého Floriana. Možná se teď divíš, proč teď. S Williamem se milujeme a už to nechceme odkládat. Uvidíme se na svatbě.

Sestřička Violeta

To si dělá legraci ne. Zrovna teď když řeším vraždu. Počkat! Když William je bratr Lafaieta a Vivienne, to znamená, že tam určitě budou. Musím tam vzít Sebastiana. „Zjistil jsem, kde bude Lafaiet!“ ozvalo se z haly. Sebastian se očividně vrátil dřív. „Bude na svatbě tvojí sestry, vdává se za jeho bratra!“ křičel „Právě mi přišel dopis s pozváním. Půjdeš se mnou. Potom si ho tam odchytneme.“ Odpovídám. „Derié jel do Asie za rodinou, bude muset počkat. Jak to dopadlo s Monmorovou,“ zeptal se. „Spáchala sebevraždu, našel jsem ji už mrtvou v bytě,“ řeknu. U nás je zvykem, že vždy každý host přinese něco upečeného. Rozhodl jsem se upéct skořicové muffiny s jablečnou náplní. Jsou opravdu výborné. Jsem na ně pyšný. Na sobotu jsme včas na místě. Obřad probíhal normálně. Potom byl čas na party a ty právě oslavy se spoustou alkoholu. „Pane Lafaiete, mám pro vás výhodnou obchodní nabídku.“ Zaujmu jeho pozornost. „Co mi můžeš nabídnout ty trpaslíku, no?“ Zašklebil se. Sebastian mu na hlavu strčil pytel a odvedl ho nenápadně zpátky do chrámu. Lafiet se vztekal. Kroutil sebou. Přivázali jsme ho k žili. Sebastian mu sundal pytel z hlavy a sednul si před něj. „To je ta vaše obchodní nabídka?“ usmál se lišácky. „Co máš společného s vraždou Eliase Jamieho?“ zeptal se Sebastian. Jamie se znenadání zvedl ze židle a nějakým trikem se osvobodil. Než jsem stihl zareagovat už mě držel s ostrým svícem u břicha. „Předpokládám, že vás neoblafnu pane detektiv,“ zašklebil se na Sebastiana. „Tak si aspoň zabiju ještě jednoho človíčka. Tvůj asistent je perfektní volba,“ zkřivil své rty do zlého úšklebku. Ulehčím Sebastianovi práci.

Probodl jsem sebe i Lafieta svícem. Najednou jsem cítil jen bolest. Pak jsem neviděl nic jiného než tmu. Cítil jsem chlad a Sebastianovo teplé ruce. Nic jen tma a zima.

Akce školy - říjen

ZÁKLADNÍ ŠKOLA JAKUBA JANA RYBY

společně s žákovským parlamentem

pořádá 21. října 2022

XV. ročník lampionového průvodu k mohyle J. J. Ryby

Zveme všechny žáky i rodiče na společný výlet.

Vycházíme v 15.30 od školy.

Vezměte si vuřty na opékání.

Za děti během akce zodpovídají rodiče.

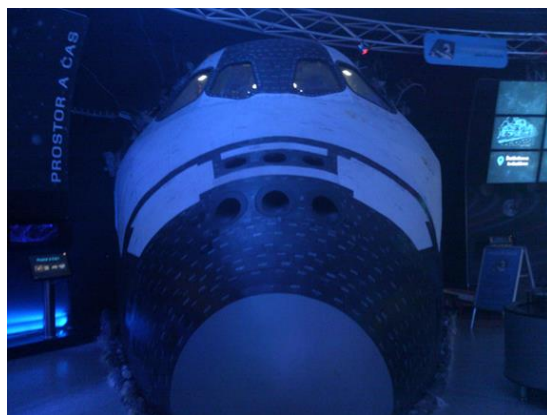

- **6. října** - přespolní běh
- **11. října** - Farma Moulisových (1. ročník)
- **10. - 14. října** - Sběrový týden (baterie, hliník, drobné elektro, mobily)
- **18. října** - Burza škol (setkání žáků a rodičů se zástupci SŠ a SOU)
- **21. října** - Hornické muzeum (5. ročník)
- **21. října** - XV. ročník lampionového pochodu k mohyle J. J. Ryby
- **24. října** - Čechova stodola (6. ročník)
- **26. a 27. října** - **podzimní prázdniny**
- Mezinárodní měsíc školních knihoven - „Záložka do knihy spojuje školy“ na téma „Můj literární příběh čeká na Tvé přečtení“; akce „Deváťáci čtou prvňáčkům“
- Lekce bibliograficko - informační přípravy v knihovně
- Beseda s pracovníkem Úřadu práce Příbram - 9. ročník
- Trestní odpovědnost mladistvých (beseda pro 8. a 9. ročník)
- Exkurze k volbě povolání - 8. - 9. ročník
- Oktoberfest - projekt v hodinách německého jazyka
- Halloween
- Výlovy rybníků - vycházky I. stupně

Planetárium Praha

29.9.20222 třída 6.B a 6.A zavítala do Pražského planetária, kde se dozvěděli spoustu zajímavostí o vesmíru, a především o kometách. Měli předem připravené dvě přednášky. Na první přednášce se věnovali především planetám a kometám. Dozvěděli se, proč má kometa ohon nebo z čeho se skládá její jádro. A poté si vlastní kometu vyrobili z několika obyčejných ingrediencí. Po skončení přednášky si žáci mohli zakoupit suvenýry v malém obchůdku. Dále si žáci mohli projít celý areál planetária samostatně. Následovně se přesunuli na druhou přednášku do digitálního planetária – jedná se o kopuli planetária, která je oblepena kousky plátna a na ní se promítá noční obloha s hvězdami a spoustu dalších filmů a programů pro návštěvníky. Kopule má na výšku 15 m a na délku 23,5m. Žáci měli připravený program o hvězdách a souhvězdích, a především o zrození měsíce a naší planety Země. Jako první si řekli o souhvězdí Velké medvědice poté o souhvězdí Orion a o spoustě dalších. Pak si pustili film o zrození planety Země. Po skončení druhého programu se žáci vydali na cestu zpátky ke škole. Žáci si výlet moc užili.

Eliška Skalíková, 6. B

Týden gramotnosti - propojení Čj a VV

Co pro mě znamená být gramotný?

Ondřej Mareš 7.A

Jo, že jsem gramotný, pro mě znamená opravdu hodně. Nikdy jsem se nad tím však nedomýšlel. Umím číst, psát, počítat a spoustu jiných věcí. Kdybych neuměl číst, nemohl bych si přečíst například knihu, komiksy, novost, jaké co poslat, recepce a mnoho dalšího. Proto jsem rád, že umím číst. Kdybych neuměl psát, nemohl bych se podepsat, napsat nikomu dopis nebo zprávu. Také jako osobní je psaní pro mě důležitější. Kdybych neuměl počítat, do by bylo hodně špatné, každý by mi ošidil. Nedokázal bych si spočítat, kolik stojí přes rohlík, jestli mám na zmrzlinu nebo kolik potřebuji ještě ušetřit na nové počítači. Také i počítání je pro mě důležité. Jsem rád, že se to učíme ve škole.

Kdybych nechodil do školy, tak bych se pravděpodobně nudil. A asi bych nebyl tak šťastný, jak jsem teď. Musel bych navíc pracovat za minimální mzdu. Také bych nepoznal většinu svých kamarádů. Neuměl bych spoustu dalších věcí, které budu potřebovat v dospělosti.

Na druhou stranu bych měl více času a nemusel bych odvárat tak brzo ráno. Myslím si, že bych měl stejně nějaké povinnosti jako lidé v minulosti, protože bych se nemohl jen tak flákat. Když to tak napadne, nikdy je ve škole legrace a jsem moc rád, že do ní chodím.

Co pro mě znamená gramotnost?

P

Psaní je pro mě důležité, protože bez něho bych nemohl psát dopisy ze lábora rodině nebo přátelům. Nemohl bych si napsat informace do počítače, abych zjistil něco nového.

C

Čtení je pro mě důležité, protože bych nemohl přečíst třeba knihu nebo zprávy z mobilu, počítače, noviny atd. Dá mi to hodně vědomostí, čtení knihy třeba o tom se můžu naučit gramatiku a nové slova.

P

Počítání je pro mě důležité, protože se můžu naučit počítat příklady, které mohu použít v budoucnosti, např. v práci nebo na nějakých slavnostech. Musí se to také hodit při počítání například třeba jablík, kousků, kivi atd. Takže umět počítat peníze, aby těs o mě nikdo nebral při počtu.

R

D

Radim Drašan

Co pro mě znamená gramotnost?

Co je to gramotnost? Gramotnost je znalost čtení a psaní. V dnešní době je nezbytně nutné umět číst a psát. Je dobře, že v naší zemi je povinná školní docházka, tudíž mají všichni možnost na vzdělání. V některých zemích takovou možnost nemají, protože jsou příliš chudí nebo například některé země odplácejí vzdělání žencům (což se v naší zemi bere jako diskriminace).

Můžeme také zapomenout na finanční gramotnost, která je v dnešní době důležitá. Každý člověk by si měl umět spočítat za svoji odchodnou práci nebo při čerpání půjčky, aby nepřeplatil úroky z této půjčky a nepřšel tak na mínus.

Někdo také by měl mít přístup vyúčtování elektřiny, nevědí-li bychom, co je na listě napravení a zároveň bychom se neuměli ani podepsat.

Každý by měl být gramotný, a být tak součástí vyspěti společnosti v naší zemi.

Barbora Bernášková

Co pro mě znamená být gramotný?

Lucie Krasová

Někdy si říkáme, proč musím chodit do školy. Vždyť to byvá na konci letních prázdnin, které jsou dlouhé a znamenají pro mě volno a odpočinek.

Moje prababička mi občas vypráví, že když byla malá, měla práci na prvním místě, a potom byla škola a vzdělání.

Když si někdy říkáme, že je škola hrozná a proč ji vůbec vymysleli, proč se nemůžeme psát jedno ihy nebo proč se učíme počítat, když máme kalkulačky, tak si takový život neumím představit. Těch bych se nemusela učit, ale v obchodě bych si neuměla spočítat cenu, každý by mě snadno okradl a medokárala bych si přeciště více nic, ať už jde o články v novinách či o knihu, nebo pokud by se jednalo o pouhý podpis.

Gramotnost pro mě znamená číst, psát a počítat. Díky tomu se mohu učit svůj materský jazyk nebo i cizí jazyky, učít se o historii, o přírodě a dalších zajímavých vědách.

Proto je v tomto směru škola tak důležitá. Umožňuje nám vzdělání, o kterém je i dnešní moderní technika, bez které se neobejdeme.

Život v dospělosti je bez vzdělání mnohem těžší. My máme v dnešní době možnost kvalitního vzdělání, kterého bychom si měli vážit.

Co pro mě gramerá gramotnost

Súlovcová E., 6. B

Z Českého gramna = písnera

Je to schopnost či dovednost číst a psát v učilón
jazyce, eventuálně schopnost počítat, a existují i
další gramotnosti počítačová a čtenářská.....

Negramotnost neschopost číst a psát a počítat.

Čtení, psaní, počítání jsou základními dovednostmi,
které potřebujeme pro další vzdělávání, a které nám
pomáhají porozumět světu kolem nás, všichni
potřebujeme a používáme různé gramotnosti podle
toho, co děláme, jakými aktivitami se zabýváme,
náleží na prostředí, ve kterém se člověk pohybuje,
na profesi, kterou vykonává a na druhu aktivit,
kterými se zabývá. Nedovedu si představit, že by
někdo v České republice byl negramotný, nemohl by fungovat
v této společnosti. Gramotnost je v této společnosti velmi důležitá.

gramotnost

1. Gramotnost je: vzdělanost - neboli umět číst a psát -
považujeme za samozřejmost.
Každý člověk, který se naučí číst a psát
a rozumí tomu, je gramotný.

2. Finanční gramotnost je: člověk umí pracovat s penězi.
Třeba někdo dostane dvacet korun
a chce si koupit něco, co stojí
deset korun. Má na to a může
si věc koupit. Je finančně gramotný.

3. Informační gramotnost je: umět si něco vyhledat
na internetu, v časopisech, knihách
a dokázat to zpracovat
a správně použít. Je informačně gramotný.

Člověk se neustále vzdělává

Co pro mě znamená
gramotnost?

A. Vachalíková 6. B

V. Šourková, 6. B

Gramotnost

Co to znamená být gramotný?
Být gramotný znamená umět psát a číst.

Co kdyby lidé nebyli gramotní?
Kdyby lidé nebyli gramotní, nemohli by získávat informace z internetu, novin, knih atd. Také by spolu nemohli komunikovat pomocí zpráv a dopisů.

„Co pro mě znamená gramotnost?“
Gramotnost pro mě znamená možnost číst knížky, komunikovat s ostatními a získávat informace.

M. Baloušek, 6. B

„Co pro mě znamená gramotnost“

	a	b	c	d	e	f	g	h	ch	i	j	k	l	m	n	o	
1																	I
2																	II
3																	III
4																	IV
5																	V
6																	VI
7																	VII
8																	VIII
9																	IX
10																	X
11																	XI
12																	XII
13																	XIII
14																	XIV
15																	XV
16																	XVI
	A	B	C	D	E	F	G	H	Ch	I	J	K	L	M	N	O	

je důležitá věc, bez které bychom si nerozuměli. Byli bychom jako prarůční lidé, kteří se nerozuměli slyšet a řešit. Podle mě je správné, že se děti učí už od 1. tříd číst, psát a počítat. PÍSMENKA jsou základem slabik a slov. Když se takhle naučíme, tak si můžeme přičíst nebo napsat správně. ČÍSLO se mohou počítat, odčítat, násobit, dělit, porovnávat a srovnávat. Matematika je užitečná v běžném životě. Jsem rád, že umím číst, psát a počítat. Díky tomu se můžu vydělávat.

Tomáš Opletal
6. B

Gramotnost pro mě znamená umět číst, psát i počítat, ale není to jen to. Např.: Jsem dobrá v počítačové gramotnosti nebo v emoční gramotnosti. Počítačová = umět zacházet s počítačem a jeho funkce, emoční = zvládnutí vztěku a dalších emocí.

T. Pekárová, 6. B

Co pro mě znamená být gramotný?

Gramotnost je věc, která je pro nás v dnešní době už samozřejmostí. Je to ale něco, za co bychom měli být vděční. Z dějepisu víme, jaký život měli negramotní lidé.

Mně osobně se takový život moc nelíbí. Bohužel i v dnešní době na našem světě žijí lidé, kteří jsou negramotní. Je jich ale už malé množství. Jsem vděčná za to, že žiju v době, kdy je mou povinností mít alespoň základní vzdělání. I přes to, že se do učení musím někdy nudit, jsem ráda, že umím číst, psát, počítat a můžu se proto vzdělávat v různých oblastech.

Gramotnost pro mě znamená volbu. Volbu v tom, jaký život si v budoucnu vyberu. Budu si moct vybrat střední školu, jaká mě bude bavit, práci, kterou budu chtít dělat. Budu umět hospodařit s penězi, takže si zajistím dobrý život. Je skvělé, že žiju ve společnosti lidí, kteří jsou gramotní. Díky gramotnosti je totiž náš svět takový, jaký je. Máme spousty vynálezů, které nám dnes ušetří pár minut, dříve zabraly třeba půl dne. Jsem vděčná, že je gramotnost součástí našeho života.

T. Kašparová,
7. B

Jana Převrátilová 7.B

Co pro mě znamená být gramotný?

Gramotnost pro mě znamená naučit se základní znalosti, které chci dále rozvíjet. Gramotnost neznámá jen znalost čtení a psaní, ale vyznat se ve světě financí a počítačů. Pro můj život je nezbytné umět se orientovat v dnešním světě.

Bez přečtení nápisů, upozornění a zpráv by bylo téměř nemožné dnes žít a dostat se ke všem potřebným informacím. Negramotnosti finanční a počítačové bych se vystavila různým podvodům a mohla bych se dostat do dluhové pasti. Jsem ráda, že žiju ve státě, kde je vzdělání nařízeno povinnou školní docházkou.

N. Konvičková,
7. B

CO PRO MĚ ZNAMENÁ BÝT
GRAMOTNÝ

Gramotnost pro mě znamená, že umím číst, psát, počítat. Vzdělávám se v oblasti fyziky, zeměpisu a ostatních předmětů, které zvyšují mé všeobecné vzdělání. Je na světě mnoho nigramotných lidí, kteří nechodí nebo nemohou chodit do školy. Potom neumí psát, číst, počítat, neumí se podepsat. Jsem ráda, že umím číst, psát, počítat, protože kdybych to neuměla, nemohla bych si nic koupit v obchodě, protože bych nevěděla cenu. Nepřečetla bych si žádný časopis, zprávu na mobilu a neuměla bych odpovědět. Jsem ráda, že jsem gramotná, i když ještě neumím všechno. Neschopnost ovládat čtení, psaní a počítání je spojena s celkově nízkou úrovní života. Dovednost číst, psát, počítat nám umožňuje orientovat ve světě. Nevzdělanost je jedna z věcí, které musí sociální stát řešit. Je to problém sociální. Právo na vzdělání je lidské právo zaručené listinou základních práv a svobod.

Matylda Šourková 7.B

Co pro mě znamená být gramotný?

Pro mě znamená být gramotný, že člověk umí psát, číst a počítat. Tyto základní dovednosti potřebujeme pro další vzdělávání, abychom mohli porozumět světu kolem nás a zapojit se do něj. Gramotnost se liší dle vzdělání, neboť jinak bude gramotný člověk, který je popelářem nebo lékařem.

V naší zemi je gramotnost samozřejmostí, neboť děti v 6 letech musí zahájit povinnou školní docházku, kde se naučí psát, číst a počítat. Bohužel v některých zemích tuto samozřejmost nemají a žije zde spousta negramotných lidí. Chybí zde školy, učitelé a finance, které by pomohly k získání gramotnosti. Existují organizace zabývající se touto problematikou (např. Unicef) a ty poskytují finanční prostředky a shánějí dobrovolníky, kteří učí děti.

V některých zemích se gramotnost rozlišuje také podle pohlaví, kdy je ženám zakazováno být vzdělané. Gramotnost se také liší podle sociálních skupin, právo na vzdělávání mají pouze bohatí lidé.

Jsem ráda, že žiji v České republice, kde můžu být vzdělaná.

Je pro mě gramotnost důležitá?

rousta lidé v dnešní době si pořádne nenukdomuje, jak je pro nás gramotnost důležitá. Najednou se jímám o počítání, psaní či plynulé čtení, ale zároveň o půli dneška a nepřítomnosti samotnému učení. V dnešní době máme možnost chodit do školy, a proto bychom měli být na tuto příležitost skutečně dny denně. Někteří lidé nemají tuto možnost jako my a dali by cokoli na to, aby mohli odít školu jako třeba děti. V lániách nevidíme nadarmo, měli bychom se nadále vzdělávat, konkrétně se či navzájem porovnávat. Zkrátka jsem my máme osud a stojí budoucnost v rukáech a jsem my o ní můžeme mluvit. Ale jak? To už je jen na nás. Nechci tedy být dobať o tom, co máme či nemáme dělat nebo jak se učít. Chci jsem poděkovat, že čas této neuvěřitelně rychle, takže na nic nečeká a nakonec na své pracovat. Máme osmáknout se k této příležitosti klobouky a křiká budoucnost, o které jsem před chvílí mluvil, je na dnešní. No a jak moc dobře bude vypadat ta naše, je jenom na nás. Zkrátka jsem my vše nejlepší, jak jste stojí studium na nákladní škole plněti či naslouchati učitelům. No ale tímto nám nechci promlouvat do duše, jen chci říct, že bylo mnohem pochytit jenom na nákladní škole a říct mi, že jsem učitelům, kteří s námi mají starosti, jednou poděkujete. No a jak už jsem říkala, čím víc znalosti máte a budete mít, tím víc máte možnosti a příležitosti si odevšad jítom brát do života, než jakou byste měli, kdybyste byli negramotní. No a na konec chci říct jen jediné... Představte si to jako u knihovny, čím víc ji budete navštěvovat, čím víc bude radovat a čím víc milovat.

Josef Bártek

Je pro mě gramotnost důležitá?
(já a gramotnost)

Gramotnost je pro mne velice důležitá. Být gramotný pro člověka znamená, že umí číst, psát a počítat. Pokud umím číst, mohu si například přečíst nějakou zajímavou knížku. Když umím počítat, mohu si spočítat obvod a obsah čtverce. Budu vědět, jak mám velký pozemek. Umět počítat je dobré i k tomu, abych věděl, jakou mám dostat mzdu nebo kolik mě bude stát nákup v obchodě. Čtení je důležité, protože když nebudu umět psát, nemohu být sepsán, nebo bych nemohl psát domácí úkoly. V dnešní době je také důležitá finanční gramotnost. Je dobré když umím hospodařit se svojí penězi. Lidé by si neměli brát nevýhodné půjčky, které nebudou moci splácet, protože by mohli spadnout do dluhové pasti. V současné době jsou ještě někteří lidé na světě negramotní. Nemají číst ani psát, nemají znalosti, které jsou pro nás samozřejmé. Myslím, že v naší zemi je spousta lidí gramotných, protože je u nás všeobecná povinná školní docházka.

Lubla Jeršek 8.A

Je pro mě gramotnost důležitá?

Ve škole se naučíme číst, psát a počítat. Čtení je důležité k získávání informací z knih. Díky čtení lze rozvíjet dovednosti, o které se zajímáme. Psaní je jeden ze způsobů, jak vyjádřit své názory, myšlenky, pocity. Díky počítání máme svůj život pod kontrolou.

Kvalitní vzdělání nám zajistí pohodlnou práci, vysokou pozici v zaměstnání, která znamená lepší postavení ve společnosti. V zaměstnání získáme také dostatek financí, abychom jsme si mohli vyplnit své přání. Vzdělání je pro nás velkým přínosem.

Houby, podzim a 3. B

Ema Sýbková

Justýna Pechová

Matěj Tousek

Bleší trh aneb Inzeráty žáků

Sháníte doučování, chtěli byste si přečíst knihu, která není v knihovně, nemůžete udat právě narozené křečky? Tak právě pro Vás, milí žáci, je zde naše „blešárna“, kde můžete zveřejnit své inzeráty. A jaké jsou podmínky zveřejnění? Inzerát musí být slušný, konkrétní, musí v něm být uveden kontakt na Vás (třída, jméno) a nesmí se jednat o prodej, nabízení či shánění učebnic, zbraní a všeho, co je v rozporu s etikou a školním řádem.

Okénko do 8. A

„Hola, hola škola volá!“ Tato slůvka nám jednoduše říkají, že už je tu další školní rok, na který jsme se určitě všichni moc těšili. 1. září jsme se znovu tradičně setkali před naší školou a sdíleli si hojné zážitky z prázdnin. Mnoho tříd přivítalo nové přírůstky do kolektivu, a to i žáky z ukrajinských škol. K nám do třídy přibyl Yaro. Před naším A jsme škrtnuli sedmičku a započala se osmička. To už je pro nás další velký skok, co myslíte? Je neuvěřitelné, jak ten čas letí! Nedávno jsme stáli před školou v roli prvňáčků, a teď už pomalu přemýšlíme, kam naše cesta dál povede. Jak pestrá, dlouhá, náročná či lehká cesta to bude, je už jenom na nás!

8. září jsme si připomněli Mezinárodní den gramotnosti. Tento den nám říká, jak je nesmírně důležité umět nejen číst, psát, počítat, ale zkrátka být vzdělaným člověkem. Proto ho tu také zmiňujeme a mějte na paměti, že vzdělanost je klíčem do života. Některá naše zamyšlení nad gramotností si můžete přečíst výše.

Ze zářijových akcí bychom rády vyzdvihly výstavu RETROGAMING, kterou jsme všichni navštívili v Podbrdském muzeu a pořádně jsme si ji užili. Vrátili jsme se do 80. a 90. let a seznamovali jsme se s vývojem počítačů. V muzeu jsme strávili dost času, neboť jsme se nemohli odtrhnout od her, které jsou dnes už jen vzpomínkou. Pamatujete si na Maria, Pac mena, vláček, různá pexesa či skládačky? Naše generace už tolik ne, ale bylo opravdu zážitkem si hry zahrát. Proto děkujeme Podbrdskému muzeu za skvělou výstavu a jsme zvědaví, co si pro nás připraví příště.

Zářijové zprávičky z naší třídy jsou u konce, na viděnou příští měsíc.

Sára Matejovičová

Anna Červená

Na skok u prvňáčků

A co naši noví prvňáci?

„Mamí, kdy už půjdu do školy?“ Pamatujete si na tuto slůvka? My s velkým úsměvem ano. 48 prvňáčků usedlo poprvé 1. září do školních lavic. Tyto žáky školními léty na prvním stupni provede paní učitelka E. Hocková a A. Šmolíková. Do prvních tříd jsme se zaběhly podívat a už máme pro vás velmi vtipné zážitky z úst samotných prvňáčků:

Paní učitelka Hocková se představuje žákům jako jejich nový třídní učitel.

„Tak děti, já jsem paní učitelka Eva Hocková.“ Z ničeho nic se ozve ze zadních lavic: „Cože? Hotová?“ Paní učitelka obratem odpoví: „No, to teda jsem.“

Tak to byly zářijové perličky od prvňáčků.

Všem prvňáčkům přejeme trpělivost, pili, chuť se učit, poznávat nové věci a kamarády. Ať je škola baví!

Matejovičová Sára, Červená Anna

Dopravní hřiště

V pátek 23. 9. žáci čtvrtého ročníku navštívili dopravní hřiště v Příbrami, kde se zúčastnili výukového programu dopravní výchovy (BESIP), který slouží k osvojení bezpečného a ohleduplného chování v silničním provozu. Svoje teoretické znalosti si tak vyzkoušeli při jízdě na kole v různých dopravních situacích.

I. Hořejší

Voda všemi smysly

Za dalším poznáním vody jako nenahraditelného přírodního zdroje se 21. září 2022 vydaly třídy 5.B, 9.A a tři děti z 5.A z naší „základky“. Exkurze navázala na loňské zapojení těchto tříd do ekologického projektu Recyklohraní, jehož součástí bylo pátrání po zdrojích vody, kterou pijeme. Cílem naší cesty bylo ekocentrum Vodní dům na břehu vodní nádrže Švihov.

Vodu tu žáci poznali hned z několika úhlů pohledu. Během výukového programu si hravou formou prohloubili znalosti o vodních ekosystémech a jejich zvířecích zástupcích. V expozicích ekocentra si vyzkoušeli vodu všemi smysly – sami si mohli nakrmit raky v akváriu, vlastní silou si vyrobili mrak, ochutnávali různé vzorky vody, prohlédli si živé sladkovodní ryby. Ve venkovní části ekocentra vodu pocítili „na vlastní kůži“ – prošli pod vodopádem, pumpovali, přelévali, zkoumali pohyb vody na mlýncích a hrázích. Podívat jsme se také mohli na hráz vodního

díla Švihov – největší nádrže na pitnou vodu v ČR, kam se běžní smrtelníci nedostanou. Vodu z ní pije milion obyvatel naší země a kdybyste jí chtěli obejít po břehu, museli byste ujít 160 kilometrů!

Tímto výletem si děti znovu připomněly, jak důležitá a zajímavá je voda kolem nás.

V. Lukášová

Pátáci zkoumají jeskyně a hrad Točnick

Ani deštivé a větrné počasí nezabránilo oběma pátým třídám užít si 27. září 2022 výlet... protože v jeskyni neprší a nefouká! Jelikož nás v tomto pololetí čeká v přírodovědě téma „horniny“, kde jinde se o jedné z nich – vápenci a krasových jevech – dozvědět víc než v Koněpruských jeskyních v Českém krasu. Viděli jsme vápencový lom, dozvěděli se, že krasové jeskyně vznikají působením vody, jak odlišit stalagmit a stalaktit, že se v jeskyních nacházela ve středověku penězokazecská dílna a že se v jeskyních našly pozůstatky makaka či nosorožce srstnatého.

Při prohlídce hradu Točnicku se žáci dozvěděli zajímavé detaily ze života jeho zakladatele – „líného“ krále Václava IV. nebo slavného vojevůdce Jana Žižky. Většina středověkých historek, vyprávěných panem kastelánem, nás utvrdila v tom, že žijeme v krásné a bezpečné době, středověk rozhodně nebyl nic pro „bábovky“.

Tajemná atmosféra jeskyní a středověkého hradu dětem ani nedovolila příliš zlobit, poslouchaly pozorně a jak se prokázalo v následném zákeřném kvízu od učitelek – leccos si zapamatovaly.

V. Lukášová

VOLBA POVOLÁNÍ A STŘEDNÍ ŠKOLY

rodičovská kavárna - seminář pro rodiče vycházející ze ZŠ

Témata semináře:

V rámci dalšího setkání s rodiči si budeme povídat o tom, jak pomoci svému dítěti se správně rozhodnout o budoucím povolání a dobře si vybrat střední školu.

Odpovíme na mimo jiné na otázky:

- Škola uměleckého směru nebo se sportovním zaměřením?
- Výuční list nebo maturita?
- Škola v místě bydliště, v dojezdové vzdálenosti nebo dál s internátem?
- Kdo mi pomůže?
- Test profesijní orientace
- Jak je to s přihláškou
- Jak probíhají jednotné přijímací zkoušky
- a další

Bude zde prostor pro Vaše otázky a konzultace.

online

seminář bude realizován on-line

1.11.2022
od 17,00 hodin

Lektorka **Mgr. Renata Nováková**

Prosíme o potvrzení účasti na e-mail info@maspodbrdsko.cz a přihlašovací formulář

Seminář je podpořen z projektu MAP III ORP Příbram

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

PRÁCE
MINISTERSTVO PRÁCE
A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

MINISTERSTVO VNITRA
Operační program Vzdělávání

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
Operační program Vzdělávání

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ
Operační program Vzdělávání

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO
PROSTŘEDÍ
Operační program Vzdělávání

MINISTERSTVO KULTURY
Operační program Vzdělávání

MINISTERSTVO OBRANY
Operační program Vzdělávání

POSILOVÁNÍ OSOBNÍ ODPOVĚDNOSTI DÍTĚTE

rodičovská kavárna - seminář pro rodiče z mateřských a základních škol

Témata semináře:

V rámci dalšího setkání s rodiči si budeme povídat o domácích povinnostech dítěte, jak a kdy dítěti dávat povinnosti, aby si zvyklo na odpovědný přístup a na postupné školních povinnostech. Zmíníme se také o výchově bez trestů, o budování odpovědnosti, o logických a přirozených následcích.

Budeme si společně povídat o tom, jaké povinnosti by mělo dítě zastat. Jak reagovat na větu: „Můžu ti pomoci, mami?“ Jak dítě neodradit, i když to s jeho pomocí bude trvat déle.

Sdělíme si, jak nastavovat domácí pravidla, jak vše rozložit.

1. Dejte mu zodpovědnost
2. Pravidelný úklid
3. Nečekané úkoly

Zároveň povedeme diskuzi nad tím, kdy je ten správný čas, jak dítě připravit na povinnosti v domácnosti, jak dítě vést k samostatnosti.

online

seminář bude realizován on-line

8.11.2022
od 17,00 hodin

Lektorka **PhDr. et Mgr. Eva Burdová, MBA**

Prosíme o potvrzení účasti na e-mail info@maspodbrdsko.cz a přihlašovací formulář

Seminář je podpořen z projektu MAP II ORP Příbram

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

PRÁCE
MINISTERSTVO PRÁCE
A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

MINISTERSTVO VNITRA
Operační program Vzdělávání

JAK KOMUNIKOVAT SE ŠKOLOU

rodičovská kavárna - seminář pro rodiče z mateřských a základních škol

Témata semináře:

V rámci dalšího setkání s rodiči si budeme povídat o spolupráci rodiny se školou, o tom, co k dobré spolupráci přispívá, jak komunikovat s pedagogy, co říci o svém dítěti, kdy jít za učitelem apod.

K dobré spolupráci vždy přispívá, když se podaří vytvořit neformální vztahy, které vycházejí z běžného chodu školy. Prodiskutujeme, jaká očekávání od školy mají rodiče a jaká očekávání od rodičů mají učitelé.

Vysvětlíme si některé „školské zkratky“, abychom lépe dokázali porozumět školskému žargonu, povíme si o tom, co znamená RVP, ŠVP, MPP, PLPP, NP, Velká kapitola bude též věnována rodičovské odpovědnosti a právům a povinnostem z ní vyplývajícím.

Rodiče si uvědomí, jak jsou děti různé, jak různé jednotlivé děti přijímají informace, jak se rozhodují, co komu vyhovuje při učení se nového, při spolupráci, při komunikaci a že tímto způsobem musíme také přistupovat ke školním výsledkům dětí, nesrovnávat je se sourozenci. Mít reálná očekávání i ke škole.

online

seminář bude realizován on-line

22.11.2022
od 17,00 hodin

Lektorka **PhDr. et Mgr. Eva Burdová, MBA**

Prosíme o potvrzení účasti na e-mail info@maspodbrdsko.cz a přihlašovací formulář

Seminář je podpořen z projektu MAP II ORP Příbram

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

PRÁCE
MINISTERSTVO PRÁCE
A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

MINISTERSTVO VNITRA
Operační program Vzdělávání

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
Operační program Vzdělávání

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ
Operační program Vzdělávání

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO
PROSTŘEDÍ
Operační program Vzdělávání

MINISTERSTVO KULTURY
Operační program Vzdělávání

SBĚRY 2022

10.10. – 14.10.

pondělí až pátek 7,00 – 7,50 h.

- nosit do suterénu

vše podepsané / jméno a třída /

Sbíráme: **hliník**

zvláště TENKO a TLUSTO – stěnný

Prosíme všechny, aby hliník byl čistý a bez příměsí!!!

Nenosit železné plechovky (Fe), obaly od kávy, léků, ...!!!!

mobily

drobné elektro

baterie

Od 12. – 26. října bude otevřen znovu e-shop s oblečením s logem školy. E-shop najdete na <https://www.kraloveskoly.cz/stredocesky-kraj/> Více informací na webu školy!

Školní noviny, číslo 1, ročník 2022, vydává Základní škola J. J. Ryby Rožmitál pod Třemšínem jako své školní noviny. ■ Vychází 1x za měsíc. ■ Redakce se vyhraňuje právo na zveřejňování příspěvků ve ŠN, právo zkrátit či odmítnout příspěvky a zodpovídá za vytištěný text. ■ Připravila Mgr. Eliška Moravcová za podpory ostatních vyučujících, zástupců Ekospojek a Školního parlamentu Rybičky. ■ Email: skolnicasopis@zsrozmital.cz ■ školní interní uložení Výměna-Učitelé-Třemšínské listy - Školáček